

Chodí jen stále bosa
na ramenou má znamení
do kterých kat
cejch zla vypálil

Na rohu rýsuje se silueta
a mráz drží ve svých dlaních
je to ta,
na kterou's čekal tisíc let

Evelyn má ústa rudá
její dech teď připomíná
mrazivý den a kalný ráno
dotek lásky bez něhy
Evelyn si vzpomíná na ty časy,
kdy tančili jsme znavení a zbití sluncem
v týhle lásce prokletý

Touha zní v srdci špatně
na nebesích už vládne klid
má Evelyn se domů vrací
prosím Boha: "Vrať mi klid"

Evelyn, prokletá Evelyn, má Evelyn

Evelyn!